

nors aflöning, statsverket måtte höja sitt bidrag för sagda ändamål från två tredjedelar till hela beloppet af den nu bestämda minimilönen, eller till 600 kronor,

att, der sådan lärare eller lärarinna efter fem års väl vitsordad tienstgöring åtnjuter stadgad löneförhöjning af 100 kronor eller derutöfver, staten måtte bidraga med samma belopp som för närvarande är bestämdt eller med 66 kronor 67 öre, samt att Riksdagen i enlighet härmed måtte höja statens förslagsanslag till lönetillskott åt lärare och lärarinnor vid folk- och småskolor med 1,000,000 kronor.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1886.

J. Rundbäck.

N:o 149.

Af Herr A. P. Lind: Om tillägg till Kongl. kungörelsen den 26 April 1853 angående rätt för part att återfå till öfverrätt ingifna handlingar.

Den svårighet för parter att återfå dem tillhöriga handlingar, hvartill officiella aktstycken finnas, som nu förekommer inom de administrativa verken genom ansökningar, dessas föredragning, beslutet justering m. m., och som mer än en gång nödgat aflägsat boende sökande att i samma embetsverk, der sådana handlingar förvaras, hellre utlösa afskrifter deraf än afvakta vederbörandes medgifvanden att återfå sina egna handlingar, har föranlett mig anhålla, att Riksdagen måtte för sin del besluta den ändring uti samt

tillägg till Kongl. kungörelsen den 26 April 1853 i fråga om rätt för part att återfå till öfverrätt ingifna handlingar,

att i berörda kungörelse meddelade föreskrifter jemväl skola vara gällande för samtliga administrativa myndigheter och statsdepartementen.

Stockholm den 28 Januari 1886.

A. P. Lind.

N:o 150.

Af Herr A. P. Lind: Om åsättande af tull å sill.

Då flera förslag till innevarande Riksdag blifvit framlagda om tullskydd å landtmannaprodukter och industrialster, men dervid ingen beaktat en annan för vårt land vigtig näring, nemligen det å vestkusten inträffade sillfiske, som, ehuru rikt, för de fattige fiskare, som dermed sysselsätta sig, likväl lemnar en ringa daglön till följd af det oskäligt låga pris, hvartill sillen får säljas, emedan varan, med anledning utaf den stora införseln från andra riken, icke inom landet kan få sådan marknad, den förtjenar; alltså vågar jag i följd af anmärkta förhållanden vördsamt anhålla, det Riksdagen, med behjertande af sillfiskets och dess idkares mödosamma och med lifsfara utöfvade arbete, ville främja nämnda näring medelst beslut

att å hvarje tunna sill, som till riket införes, må åsättas en tull af fyra kronor.

Stockholm den 28 Januari 1886.

A. P. Lind.
